

1369 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1370

have vi atter en af de uheldige Omstændigheder, at man, naar Rigsdagen har besluttet en Ting, og en Lov er vedtagen derom af Kongen og Rigsdagen, har man ved denne Lovs Udførelse, ved paagjældende Foranstaltnings Iverskættelse andre Planer for Die, som ikke have været forhandlede eller drøftede her, og hvorom der ikke har været taget Beslutning her, og Hensynet til disse Eventualiteter lader man paavirke Udførelsen af de besluttede Lovbestemte Foranstaltninger paa en saadan Maade, at disse som saadanne betragtede blive ufuldstændige og utilstrækkelig udførte. Som sagt, dersom min Underretning er rigtig, at man har haat Banens Fortsættelse til Frederiksværk for Die og derfor ikke har ført Banen ned til Frederiksfunds Havn, saa tror jeg, at man af den Grund, jeg nu har fremst, maa misbillige Sligt. Jeg skal slet ikke indlade mig paa, hvorvidt Banen bør føres op til Frederiksværk — det foreligger ikke her — men forudsat, at det blev fundet rigtigt, kunde der være forskellige Maader at gøre det paa. Det behøvede ikke at være som en Fortsættelse af Frederiksfundsbanen, saaledes at det blev en Kystbane langs Roskilde Fjords nordlige Del, men det kunde ogsaa gøres som en Gaffelbane, der gik fra et Punkt 1—1½ Mil fra Frederiksfund mod Nordvest. Derved blev man i Stand til at tilfredsstille Hensynet til et andet Punkt, med Hensyn til hvilket Jernbaneudvalget i sin Tid lagde stor Vægt paa, at det skulde komme til at nyde Godt af Frederiksfundsbanen, men som desværre ikke vil naae dette Gode, nemlig Slangstrup. Det vil være at tage under Overveelse, om en eventuel Bane fra Frederiksfundsbanen til Frederiksværk ikke snarere burde gaa ud fra et Punkt midt paa Frederiksfundsbanen og gaa til Slangstrup end gaa ud fra et Endepunkt og gaa langs Roskilde Fjord. Dette er imidlertid Spørgsmaal, som ikke ere overveiede; men ved at lægge Frederiksfunds Banegaard, hvor den nu lægges, har man enten givet det sjællandske Jernbaneselskab en Begunstigelse, som det allermindst under de nuværende Forhold har Krav paa, eller ogsaa haat andre Maal for Die, om hvilke Lovgivingsmagten ikke har taget sin Bestemmelse, og som derfor ikke burde have spillet en Rolle i denne Sag. — Udvalget har tilladt sig at henvende sig til den ærede Minister med et Spørgsmaal, som ogsaa tidligere Finantsudvalget have stillet, og som Jernbaneudvalget for 2 Aar siden har reist, nemlig om det ikke skulde være muligt at faae nogle flere mindre Stationer

paa de sjællandske Baner, om Regjeringen ikke skulde se sig i Stand til at gjøre noget omhelst Skridt for at udvirke dette hos det sjællandske Jernbaneselskab, saaledes at Befolkningen paa Sjælland dog kunde faae noget større Gaavn af den indbringende Bane, som gaar gennem Sjælland. Den ærede Minister svarede ifjor, at der i sin Tid underhaanden er indhentet saadanne Oplysninger herom hos Direktionen for de sjællandske Jernbaner, at Ministeriet ikke havde fundet Anledning til herefter at foretage Videre i Sagen. Nu spørger man i Aar, om Ministeriet endnu ikke i sidste Finantsaar har gjort Noget for at indkomme det saaledes fremstattede Ønske. Ministeriet henholdt sig til sit forrige Svar. Jeg vil nu tillade mig — og Udvalget har ogsaa udtalt sig i denne Retning — at spørge den ærede Minister, hvor længe Regjeringen vil finde sig tilfredsstillet ved disse i sin Tid indhentede Oplysninger, og om den ikke, naar den, som jeg antager, anerkjender den sjællandske Befolknings berettigede Krav, i saa Henseende, vil finde sig foranlediget til atter at minde det sjællandske Jernbaneselskab derom og kræve, at dette skal tage sig af denne Sag. — Det er i det Hele for at slutte med en Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at gjøre, naar der er Tale om de sjællandske Jernbaner, — beklageligt, at vi ikke nogenstunde kunne faae en Minister, der vil træde op imod det sjællandske Jernbaneselskab paa den Maade, som dette Selskab udstøder til. Det sjællandske Jernbaneselskabs Færd imod Publikum og Førdingsfuldhed mod Staten er af den Natur, at Indenrigsministeren maatte føle sig opfordret til paa den stærkeste Maade at benytte ethvert Middel, som Koncessionen yder ham, til at varetage Statens og Befolkningens Læve og derfor dette Selskab og ikke give det en saadan Ret til at sætte sin Mening og sine Ønsker igjennem, som det nu faar. — Der er, saavidt mig bekjendt, i Onsdags blevet foretaget Omvalg paa den administrerende Direktør. Til de Rettigheder, som Koncessionen tilstaa Regjeringen, hører den at stadfæste Valget af den administrerende Direktør, hvilket Valg skal finde Sted hvert tredje Aar. Jeg veed ikke, om Regjeringen allerede har stadfæstet det Valg, som blev truffet i Onsdags; hvis det ikke er stadfæstet, vil jeg tillade mig at anbefale Regjeringen at udsætte sin Stadfættelse deraf, indtil den paagjældende Direktør og det Selskab, over hvilket han faktisk er eneraadig, have rettet sig efter de Ønsker, som i saa mange